

Odkud pocházelo moje oblečení bylo součástí mého příběhu, mého tajemství. Rozhodně jsem neměla v plánu svěřovat ho zrovna jemu. Vlastně nikomu.

„Mám ho z druhé ruky,“ zalhala jsem.

„Pokrytče!“

„Socko!“

Moje šedé oči zíraly do jeho safírově modrých a vyzývaly ho k odvetě. Jiskřila mezi námi nenávisť, která se zdála být defaultním nastavením našeho vztahu. Měla jsem pocit, jako by nad námi vytvořila bouřkový mrak, který každou vteřinou hrozil výbojem blesku. Neuvědomila jsem si, jak blízko stojíme, dokud k nám nepřistoupil HR manažer, nevrazil dlaň mezi naše nosy, a mrak tak nerozehnal.

„Myslím, že jsem viděl dost,“ poznamenal, když ruku stáhl. Můj nový kolega vypadal, jako by si jeho přítomnosti všiml teprve teď. Z tváře se mu vytratila všechna barva. „Nadále chci sledovat pouze profesionální chování mezi dvěma kolegy! Takové nepřátelství na pracoviště nepatří. Počítej to jako druhý strike, Killiane. Nenuť mě dát ti další a sáhnout ti na osobní ohodnocení. A vy, slečno Elizabeth, se taky krot'te. Pro dnešek vám to projde bez striku, ale příště tak shovívavý nebudu.“ S tím se sebral a nechal nás tam jako zpráskané psy. Tiffany se za mnou tiše pochechtávala.

Věděla jsem, že dokážu být *ostřejší*, a měla jsem nepříjemné tušení, že to bude chtít pořádný herecký výkon, abych se v budoucnu podobných situací vyvarovala. Nemohla jsem si dovolit, aby mi vzali osobní ohodnocení. Ne teď a asi ani nikdy jindy. Když opadl prvotní šok a strach o mé odměny, pozastavila jsem se nad jedním detailem.

„Killian? To je zvláštní jméno,“ podívala jsem se opět na toho otravu.

„Přesně tak. Killian Jones k vašim službám, khaleesi,“ řekl pobaveně a uklonil se jako Lucy Gray v *Baladě o ptácích a hadech*.

To mě vytočilo do běla. *Chlapec chce očividně umřít dlouhou a bolestivou smrtí*. Naštěstí jsem věděla naprosto přesně, jak mu to vrátit.

„Jak tak na tebe koukám, říkám si, kde jsi nechal hák a oční linku. Nech mě hádat. Ráno tě zaskočil Rampelník a ukradl ti ho spolu s kosmetickou taštičkou. Budeš ho za to honit skrz říše, Hooku? Nebo se vzdáte pomsty a odplujete pryč z mého osobního prostoru do západu slunce, kapitáne?“

Kapitánu Hookovi ze seriálu *Once Upon a Time* jako by z oka vypadl. Pečlivě upravené černé vlasy, ostře řezané lícní kosti, černá náušnice v pravém uchu, strniště. Klasický hezounek s těma nejmodřejšíma očima, co jsem kdy měla šanci spatřit. Zjevně jsem ale udeřila hřebíček na hlavičku. Killian začal našťavaně zatínat čelist a ze zářivých očí mu sršely blesky.

„Hej, marketáku! Koukej se vrátit do práce. Balit nové kolegyně můžeš ve volném čase,“ zavolal na něj jeden z editorů. Na dveřích kanceláře měl vyryté jméno Ian Wood.

„Tak zase někdy, Daenerys. Povinnost volá,“ zamával mi laškovně.

Poklusem doběhl do Woodovy kanceláře a zavřel za sebou. Oddechla jsem si a posadila se za recepci pult. Bylo načase začít něco dělat. Věděla jsem, že se musím opravdu snažit, abych si tuhle práci udržela. Možná to nebyla moje práce snů, ale platila účty.

To dáš! S tím blbem se vypořádáš jako s těmi ostatními.

Musela jsem se nějak povzbudit. A rozptýlit. Když jsem totiž na okamžik neměla co dělat, hlavou se mi